

[Jens Møller.]

ting slået fast i den nærmeste fremtid, ja, så vil det også lykkes for erhvervslivet at holde omkostningerne nede, så at de relativt over for de lande, vi handler med, kan være faldende, og det vil give erhvervsfolket mulighed for at foretage de nødvendige investeringer til fremme af eksporten, til konkurrence mod importen, så man kan skaffe arbejde til de mange ledige hænder.

For at opnå alle disse ting, så er det vigtigste i den øjeblikkelige situation, at septemberforliget fastholdes og fuldføres og eventuelt suppleres med nye initiativer, som udviklingen har gjort nødvendige. Der skal ingen tvivl være, kristeligt folkeparti vedstår sig sit ansvar, også for septemberforliget.

Knud Jespersen (DKP):

Det var med en noget særpræget glæde, jeg hørte på den sidste ordførers bemærkninger. Jeg kom til at tænke på, at dette parti, der besmykker sig med et overordentlig krævende navn, har haft den skavank hele tiden i det høje ting, at når man taler om udviklingen i Danmark, så ser man splinten i broderens øje, men ikke bjælken i sit eget. Der er bogstavelig talt intet forlig, kristeligt folkeparti ikke har støttet, og der er ingen af de forlig, der har løst nogen af de problemer, man påstod man ville løse med de forlig, man indgik på.

Det var også beklemmende at høre en diskussion som denne, hvor man hele tiden taler om, at arbejdsløshedens problemer skal løses på bekostning af de arbejdende. Vi har fået mange definitioner af, hvad indkomspolitik overhovedet er, og jeg må nok spørge økonomiministeren: hvad er indkomspolitik? I dagens Aktuelt skriver man, at ingen kan rigtig definere det videnskabelige udtryk for, hvad der gemmer sig bag indkomspolitikken. Jo, det kunne vi såmænd godt, for der gemmer sig lønstop, der gemmer sig nye sociale nedskæringer, der gemmer sig begrænsninger i forhandlingsretten, og der gemmer sig også det, Arne Lund fra Dansk Arbejdsgiverforening har sagt i dag, at først når profitterne er kommet i vejret, så har man mulighed for også at overveje at kunne give noget mere i løn.

Hele denne debat, vi har haft indtil nu, har været debatten om, hvordan man, uden

at være selvkritisk og uden at korrigere sin egen politik, kunne forsvare — selv fra forespørgerens side — det forkerte fællesmarkedsmedlemskab, man så aktivt virkede for. Det er dog paradoksalt, når hr. Stetter siger, at vi må have garantier for en selvstændig økonomisk politik. Ja men hr. Stetter var jo medvirkende til, at vi ikke kan føre en selvstændig økonomisk politik, ikke ved septemberforliget, men ved fællesmarkedet. Det er interessant, når man taler om, at nu må økonomiministeren, som også er tilhænger af fællesmarkedet, give de fornødne garantier. Interessant, men det er ikke mere rigtigt af den grund.

Jeg vil faktisk ikke takke økonomiministeren for denne redegørelse. Jeg kunne have ønsket, at ministeren havde holdt den dommedagstale, han holdt for nogen tid siden, hvor han sagde, at hvis ikke vi gør noget ganske alvorligt økonomisk og beskæftigelsesmæssigt, så vil demokratiet i dette land komme ud i en alvorlig fare. Jeg kunne selvfølgelig ikke lide den lidt smagløse sammenblanding af fremskridtspartiet og det, der så smukt blev benævnt som bolschevikkerne. Jeg gætter på, at bag dette begreb dækker også min egen ringhed sig. Men det havde været praktisk, om økonomiministeren havde taget bladet fra munden.

I stedet søger man nu at anslå så voldsomt optimistiske vendinger, hvor man fortæller, at bunden er nu nok nået i beskæftigelsessituationen. Jeg ved ikke, om det er et mål for regeringen, men det er i al fald ikke særlig meget at prale af. Jeg er lykkelig, hvis vi ikke får flere arbejdsløse, men det, der er forudsætningen for, at vi ikke får flere, er, at man fører en anden økonomisk politik. Det var der ikke ret meget af i økonomiministerens oplæg. Der var ikke tale om nogen former for konkrete løsninger. Der var en ejendommelig anerkendelse af egne vurderinger. Det svarer vel nok til, at dagspressen i dag med glæde har kunnet konstatere, at nogle for lang tid år siden sagde, vi engang ville vinde over Sverige i fodbold, og det gjorde vi faktisk i går. Det er 39 år siden, denne spådom blev fremsat. Nu er det vel 4. eller 5. gang, vi hører om økonomiministerens optimisme. Det er det, der skal være konjunkturgrundlaget for Danmarks økonomiske politik.

Når jeg sammenholder økonomiministe-